

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
 Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
 Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
 Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

KAPHATÓ:
 Kiss Dávid, Kutasi D., Pauker Dániel és Sonnenwirth I.
 kereskedésében.

MIÉRT HAZUDNAK A FÉRFIAK?

A hazugságok komédiája, — az üres bugyellárisok tragédiája.

A BAZÁRBAN.

Hol a boldogság mostanában?
Majd elolvad az aszfalt —
Az izzadók körül ülik
A lombárnyalta asztalt —
«Ernő, egy spricczert! krigli sört!»
Üdv a habos pohárban —
Valóságos menyország ez,
A «kedélyes Bazár»-ban.

Ott trónol büszke *Hegedüs*,
És *Csanády*, az Ákos,
Vidám *Hollósy*, a Dezső,
És *Bordé* is, világos!
De jó *Veingärtner*, a deli,
Báj és erő szavában
Mintha legtöbbet költene
A sörnyelő «Bazár»-ban.

Majd fölvonul hős táborá
A szalmaözvegyeknek,
Kálmán, *Radó*, meg *Ländler* is
Sok minden kell ezeknek!
Bölcs hallgatagon ül *Bodor*
Nagy eszmék az agyában,
És «Bodor cseppeket» kínál
A jó hives «Bazár»-ban.

S majd elfeledtük — *Dávidot*,
Ugy iszik, mint egy kántor;
Hja könnyü ott ő kelmének!
Nem jár oda *Justh* Sándor,
S berobban a redaktió,
Piócza a szavában,
Sört s ujdonságot szivnak ők
A «hirgyártó Bazár»-ban.

S ime, a sörözők közé.
Pajzán napsugár villan —
Pajzán napsugár — egy mosoly
És *Rimler* arcza csillan.
A bódé szép tündére ő
Kokett piros ruhában
A fess *Zelma*, a kis kaczer,
Az «udvarló Bazár»-ban.

Van tréfa és komoly vita,
Van politika, potyka,
Ebben él Várad vitorán,
Mikép vízben a pletyka.
Szapáry, Bismark, muszka czár, —
Előszedik sorjában.
No kapnak azok eleget,
A «hatalmas Bazár»-ban.

S hogy így elzengtük himnuszát
Az érdekes Bazárnak
Ámbátor e csipésekért,
Maglehet, még bezárnak, —
Ne hidd azért, t. publikum,
Mert sanda vagy hiában:
Tanunk Ernő: nem *tartozunk*
Semmiel a Bazárban!

FURA HÍREK.

A történelmi hangverseny társulat a nagy marasztalás daczára az első est után elzónázott Nagyváradról. A távozókat, mint halljuk, *Kersch* Ferencz kísérte a vasúthoz és érzékeny beszéddel bucsuzott el tőlük.

*

Kinevésés. A »Szabadságban megjelent »Nyolcz nap Konstantinápolyban« című menetrendmagyarázat a közlekedésügyi miniszteriumban is méltó fel-tűnést keltett. A mint halljuk tehetséges szerzőjét *Winkler* Lajost legközelebb kinevezik vasuti kalauznak.

A berettyó-ujfalui választáson odaszól *Wallner* Ödön a zajongó kortes hadnak: »Lassan barátaim, *ordo est anima rerum!* Dehogy is, vág erre vissza egyik kortes: *Hordó est anima rerum.*

*

Az ügyvédség reformja. Szilágyi Dezső tervezetet készített, hogy az ügyvédek helyzetén könnyítsen. Mi is megkérdeztük egy helybeli, csipős nyelvű kapacitá-sunkat, helyesli-e a Szilágy tervet? — Nem, volt a felelet. — Hát hogy lehetne az ügyvédeken segíteni? — Meg kellene őket *tizedelni*...

WALTER TÓNI ERKÉLYE.

— Mulatságos tragoedia. —

Különösen azért mulatságos, mert megtörtént.

A színház benfentesei között ösmeretes dolog volt egy fiatal szeladon és egy fess kis színésznő benső barátsága. Jelezte ezt a barátságot a kis Thalia-papnőnek felszolgáltatót számtalan koszoru és csokor, melyek különben alkalmat szolgáltatnak a publikumnak annak észrehevésére, hogy a kisasszony is a színpadon van.

Nos, hát a dolgot ismerőknek az utolsó napok azt a meglepetést hozták, hogy a benső barátság mindenféle jelei elmaradtak.

Találgatták a szakítás okát, dehát nem jöttek rá. Megsugjuk mi.

Önagysága a mult hét egy estéjén egy csapat pályatársal és társnővel a Walter-kávéház erkélyén hűselt és vett magához hűsítőket. Annak az erkélynek az a veszedelmes — mindjárt meglátjuk, hogy veszedelmes — sajátsága van, hogy a friss levegőn kívül a Waldmann-terasz vendégeinek társalgását is megélvezeti.

A kisasszony egyszerre saját nevét hallja alulról, de nemcsak ő, hanem az egész társaság.

Nagyon ösmeretes hang hordozással szálltak fel e szavak:

«Ugyan hagyjátok el — nem tudom miért fogjátok rám azokat a virágokat, mikor az én véleményem szerint az ő szerződéseit Silberman Ignácznak kellene közvetíteni.»

Tableaux oda fönn!

Másnap este a szeladon legjobb kívánsága a Walter-erkélyre az volt, hogy szakadjon le.

A VÁROSI KÖZGYŰLÉSBŐL.

— Egy érdekes epizód. —

Heczpáli Juszt Sándor. Mondtam már sokszor, hogy én izélek a polgárok javáért, de mindig igazolom magamat . . . nem hiszik? A héten lementem a pénztárba, mondtam Hegedüsnek, hogy a közgyűlésen interpellálni akarok, hát hadd igazoljam magamat, *adjon egy marhavásártéri könyvet.* Nem adott! Hát ezt is megtagadják tőlem?

Rác Mihály, Ragány János (egyszerre:) Ezt nem! Felebbezéshez megjegyzést nem, de marhavásártéri könyvet csatoltunk!

Heczpáli J. S.: No akkor meg fog ismerni a miniszter!

SIMONICS JÁNOS UTAZIK.

Már el is utazott az ósúi Magelhaens, a ki szabad idejében téglákban is utazik. Ez idő szerint Karlsbadba vándorolt, lesz tehát alkalmunk hallani csoda dolgokat a karlsbadi tigrisettekről és orosz leányokról.

Mikor összecsomagolt, utra készen állt a kapuja elé, s odakiáltott a bérkocsisnak:

— Hé, fiakker, meg a jó Isten! Jőjjön ide!

— Hova tetszik Simonics ur?

— Hova, hova! Hát *Karlsbadba!* Meg a jó Isten!

MI LESZ MÁR A KOLERÁVAL ?

— Dr R. M. egészségügyi kesergése. —

Ejnye mi az istennyila!

Mikor lesz már hát kolera?

Én mindennap járok kelek,

S hejh kolerát sohse lelek.

A minap, mint egy poloska,

Kimásztam Csillagvárosra.

Láttam ott egy cigány basát,

Szörnyen tartotta a hasát.

Volt alatta izé, véka,

Kiáltottam: Heuréka!

Jajgatott, mert nagy volt kínja

Gyötrötte a *kolerinja*.

Erre jött Baróthy Ákos,

És mert nincs baj, engem átkoz!

Jó van hát, mondok, ezuttal

Megelégzem *bélhuruttal*.

CSELÉDEK ÜNNEPE.

— Péter, hívja be a szobalányt.

— Nincs itthon.

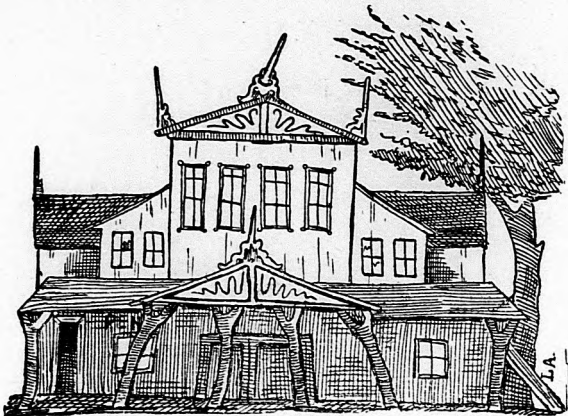
— Hát a szakácsnét.

— Az sincs itthon, valamennyi cseléd szabadságot kért.

— Ugy, hát micsoda ünnep van ma?

— *Jönnek a huszárok!* kérem alásan.

A FABÓDÉBÓL.

Ilyenkor a saison vége felé már fűhöz fához kapkod az igazgatóság csakhogy valamiképen publikumra lehessen szert tenni. Meghívják az előadásokra a huszárokat — legalább eljönnek a szakácsnék is. Rendeznek előadást az állandó színház alap javára — hogy annál későbbben épüljön fel az állandó színház, sőt tervbe van véve, hogy rendeztetik majd egy előadás a még meg nem alakult «Szigligeti kör» javára is. Mikor Sáros Orbán ezt meghallotta, mosolyogva jegyezte meg:

«Na, a jövedelmet majd vissza adjuk a színházi deficit fedezésére. A «Szigligeti kör» amúgy is kizűzte céljai közé a színészet pártolását.»

*

Még a Kézdy Juliska jutalomjátéka sem tudott közönséget vonzani. Több volt a koszoru és csokor, mint a publikum. Gonda savanyu képpel jelentette ki előtte, hogy jutalék nincs.

No de van legalább virág, vigasztalta valaki a jutalmazottat, mire az keserű képpel kezdte deklamálni:

«Virág mit ér, mit ér a taps nekem!»

*

A «Bőregér» volt jutalma, holott a Bőregér Margó Zelmának kedvencz állata.

Hogy miért, annak előzményei vannak. Valamelyik éjjel ablakába repült egy bőregér és elkezdett ott sikongani. Rémtűlten riad fel álmából a «félős Zelma» és segítségért kiáltott. A segítség meg is jött valahonnan a szomszédból. Egy fiatal ember szabadította meg a csuf állattól, a ki egyttal el is oszlatta ije-delmét.

Margó Zelma e héten különben tisztelői méltó csodálkozására igen szomorú volt. Faggaták, kérdezték az okát, a mire ő még kedvetlenebbül felelt:

»Hagyják el kérem, már olyan rég nem repült be hozzám az a bőregér!»

*

E héten megint fellépet a két nagyváradai művészifju Vidor és Bihari. Vidor Dezső mindenkit meglep tehetségével, Bihari pedig szépen deklamál.

Igazán tehetséges kezdők! ez az általános vélemény, — kár hogy a színészetnél kezdik.

*

A kis Tárnoky Gizi beteg, negyon beteg.
— Ki gyógyítja? kérdik a coulissák közt.
— Hát Grepli Ferencz.
— És mi az a Grepli?
— Hát levélhordó.

*

Különben pedig a színésznők jelenleg avval a problémával foglalkoznak, hogy: «Miért hazudnak a férfiak?»

A czimképünkön tátongó üres erszények megadják erre a választ. De hát nincs ennél fontosabb kérdés, a min a színésznők törhetnék a fejeiket, például az, hogy: «Miért nem járnak színházba a férfiak?»

SAISON MORTE.

*Oh saison morteos jó idők!
Oh eltűnt, enyhe nyugalom...
Midőn az árnyas lomb alatt
Várt ránk az édes unalom...
Ma? elfajult a munka-vágy,
Irigy becsvágyá, mely sodor...
S nem enged percnyi pihenést,
E saison morte-nélküli kor!*

*Örök izgalmu a jelen,
A harcz, a munka, hajh örök,
Nap nap után szenzáció
Hulláma felénk hömpölyög.
Nehéz robotba eltörődve
Elél a fáradt ideg...
A saison morteos jó időkbe
Ugy visszafájnak a szívek!*

*Szívünkbe napról-napra más
Baljós, döbentő hír kiált:
Derék román testvéreink,
Hogy gyujtogatják — a hazát!
S B.-Ujjfalun — oh enyhe nyár —
Zug és zajong és ég a harcz,
Ujjong vadúl a diadal
És átkozódik a kudarcz...*

*Szóval — pihenés nincs sehol,
A század vége hajt agyon...
De mégis csak... van hely, holott
Vár ránk üdítő nyugalom...
Ha fölkeressük a fabódét:
— E hely olyan kedves nekünk! —
Egy-egy csipetnyi saison morteot —
Egy csepp unalmat — ott lelünk...*

KORTES VILÁG.

— Ékesen szóló Mustos Isvány politikai nézetei. —

Hó!

Megájj nap; hujjatok le ragyogó csellagok; mer víge az velágnak!

Dugót tesznek az pájinkás butykos nyilatkozatára; a hordó kődökit pedég béaknázzák örökre.

Berettyó-Ujfaluba meg van az követ: *Szunnyogh* Szabócs naccságáé az dijadalmi bizalom.

Nagy is az öröm e miá! De mit ir a, hogy ha nincs többé rijadalom.

Hej a kutya ámenit ennek az kurucz velágnak, be ritkán is derül. Mos mán sutba vonul a nemzeti szénü lobogó; a kit még mindig mohó vágygyal repked körül a légy meg a müsslicza, mivelhogy érzi rajta a harczi illatot, a bor gözt.

Mos mán megvagyon szavalva a manydátom nem léssen felfordulás, hosszú nagy időkg az Berettyó folyam partya mellett.

Tardy Gyuri urfi sem érdeklí mán az éltes *tarka* politikai nézeteit, hanem paszulylyal abrakolja az ábrándos jószág belvilágát; mivel most sem igen folytatott vele akczijót; mert hát kifelejtették a szavallati lajstrombúl, mán hogy a Gyuri úrfít.

Pedig fizet ü adót, porczijót, közkölte minty, százalikot meg mindent; dehát ez a *Kerekes* megtivedt eránta.

Node se baj! Legalább nem vala ingadozása, mint nékem; bezzeg én hun ide, hun oda ténferegtem szerdán; sehogyse tudtam, hogy merre is voksoljak; végtére is ledültem a miszárszék előtt az árokba, osztán azon szent helyen kinyilatkoztattam a bennem

létező meggyőződést; de bizabba nem vala haszna se *Pakszász*, se *Szunnyogh* naccságának.

Egy béztat csak ebbe a filloxériás világba, hogy a negyvennyóczasok petéczionálnyi készülnek.

Hát csak hadd petéczionáljanak, hogy legyen egy kis alkotmányos bizsergés megest.

Mindazonáltal csak asztat kiátom, hogy éjjen a szabadelvű negyvennyócz!

Éjjen a kormányos függetlenség!

Éjjenk én: Mustos Isvány!

KOFA ZENDÜLÉS.

Ponteredró főpiaczán

Ezer kofa összegyűlt

És a szenes csupron ülve,

Valamennyi felhevült.

Esernyőre kapott a sok

Neki bősüzt amazon

S a ki útjokba mert állni,

Végig húztak ők azon.

Megverték a végrehajtót,

Rendört és adószedőt,

Senki sem mert megállni a

Dühös légió előtt.

Mi nálunk is épen így van

A piaczon a dolog,

Senki sem mer beleszólni,

Ha a kofanyelv forog.

Kacsaringós káromkodás

Járja folyton, szüntelen

És a rendőr pipálgatva,

Hallgat, fülel csendesen.

Ha vége van az üzletnek

S ragyog a hold sugara,

Lassú Mátyás a kofával

Karanfogva megy haza.

AZ OMINOZUS TEMPLUMUDVAR.

A katonavárosi izr. templom udvarára a héten leröppent a gölya. Egy anya váratlan hirtelen részesült ott anyai örömben.

Pár napra rá azt a párbeszédet hallották egy katonavárosi utcán:

— Hová mégy, Száli?

— Megyek a katonavárosi izr. templomba.

— Minek?

— Dolgom van az udvarán.

— No, ne bolondozz, Száli!

NYOLCZ NAP KONSTANTINÁPOLYBAN.

8779, 942 tárczaczikben a «Szabadság» számára megírta

Winkler Lajos.

Röviden kivonatolja a «Bagoly».

I. czvikker.

Én meg Rimanóczy Kálmán, meg Hlatky Endre elhatároztuk egy szép napon, hogy elmegyünk Konstantinápolyban tüzet oltani, üdvözljük a szultánt, meglátogatjuk a háremet, megcsipjük az odaliszkákat és...

(Folytatása következik.)

II. czvikker.

Hol is maradtam tegnap? Igen az odaliszkáknál. Tehát elhatározásunkat tett követte. Én meg Rimanóczy, meg Hlatky felültünk egy konfertáblira. Egy gebe vitt ki hármunkat öt hatosért a vasutig, de büszke volt rá még a gebe is, hogy konstantinápolyi utazókat visz. Jegyet váltottunk és azután elkezdünk borozni indulás előtt az indóházban, képzeljek kérem a bor igen erős, de azért mi iszunk, fejünkbe száll, de azért mi iszunk, elkezdünk a bortól szédülni és...

(Folytatása következik.)

III. czvikker.

Pratty! jelzé a sipjával a kalauz. Mehet! Erre azután mozogni kezdett valami, és én, Rimanóczy, és Hlatky elindultunk. Utaztunk, utaztunk, már jó sokáig utaztunk hegyre föl, völgybe le, síkon és pusztán, midőn egyszerre elkiáltja magát a kalauz «Püspöki egy percz!» Én, Rimanóczy, meg Hlatky szétnéztünk, hogy Törökországban vagyunk e már, de még nem voltunk ott, mert csak bégető birkákat láttunk, de a birkák nem viseltek veres sipkát. A birkák megbámultak bennünket. Óvációjukat szívélyesen fogadtuk. Erre aztán a birkák letelepedtek a fű közé és...

(Folytatása következik.)

IV. czvikker.

Pratty! jelzé megint sipjával a kalauz. Én Rimanóczy, és Hlatky tovább utaztunk. Már ekkor egy hölgy is szállt a kupénkba. Utaztunk, utaztunk, borzasztó sokat utazhattunk már, mikor egyszerre csak elkiáltja magát a kalauz: «Bors-egy percz! Én, Rimanóczy, meg Hlatky szétnéztünk, hogy Törökországban vagyunk e már, de még mindig nem voltunk ott, mert a kofaasszonyok az állomáson magyarul kínáltak vizet meg szilvát. Én vettem is szilvát, sokat ettem belőle, azután vizet ittam rá, úgy hogy szörnyű módon megfájult tőle a gyomrom és...

(Folytatása következik.)

V. czvikker.

Pratty! jelzé megint sipjával a kalauz és én, Rimanóczy meg Hlatky tovább utaztunk a világ körül. Azt hittük, hogy már a világ végén vagyunk, mikor egyszer csak elkiáltja magát a kalauz «Artánd! egy percz!» Most már biztosra vettük, hogy Törökországban vagyunk, de még mindig nem voltunk ott. A velünk utazó kisasszony nagyon unatkozott, hát oda-

adtam neki a «Népnevelési közlöny» egy évfolyamát elolvasás végett. Alig olvasott az első lapon, elkezdett ásítani, szemei lecsukódtak, és...

(Folytatása következik.)

VI. czvikker.

Pratty! jelzé megint sipjával a kalauz, és én, Rimanóczy meg Hlatky tovább utaztunk. Alaguton, bérczekben, jéghegyeken és oázisokon keresztül ment velünk a lokomotiv. Egyszer csak elkiáltja magát a konduktor: «Mező Keresztcs!-egy percz!» No de most már csak Törökországban vagyunk, gondolám. Hát csakugyan nem voltunk ott. A kisasszony felébredt és nekem esett, hogy rémes dolgokat álmódott a Népnevelési Közlönytől. Nagy szerényen megkérdeztem, hogy óhajt e erre a lapra prenumerálni. Erre aztán a kisasszony olyasvalamit mondott, a minék...

(Folytatása következik.)

— VII. czvikkertől egész a 8760-ikig egészen úgy mint fentt, az állomások sorrendjében, de azért — a folytatása még mindig következik.

Laszky Ármin pedig csak arra kéri a seregek urát, hogy addig tartsa életben a «Szabadság»-ot, a mig Winkler Lajos czvikkereinek folytatása következik. La illah, ill Allah! Meg a jó Isten!

FÜRDŐ UTÁN.

— Kedves férjemuram! Az orvos azt mondta Reichenhallban, hogy itthon „izzasztó kúrát” használjak.

— Jól van kicsikém. Majd bérelünk egy páholyt a szinkörben.

TORTA ÉS KIFLI.

— Müller Salamon pékész cukrász bölcs mondásai. —

Óraim és hölgyeim, nem mólaszthatok el az alkalmat, hodj meg ne batránkozzam azon, hodj a város én nélkölem vendéglte meg a hoszárokat. Mit mond maga, Friedländer úr, hodj villásreggelire nem lehet fölszalgálni fagylaltat? Eh, menjen maga nekem a küzgyülésbe o mogo hülcességével!

Én sak annyit mandak, hodj a város rasszal cselekedte, hogy a hoszárokkal nem kóstaltatta meg mindjárt az én vedjes djömölcsömet — az lett volna edj fagadtatás!

Hiába, rosszól megy az őzlet. A kánikola landjos, mint a kapocziner a Woldmannál. (Micsoda, maga Bartha azt mandja, hogy nem landjos! Azt én jobban tudom, mert sohse nem ittam nála edjet sem) o mai gavalérokba pedig ódjis kevés a tűz, nem odj mint benem vált az én időmbe . . . Nekik nem kell hőtőszzer . . . O menyecskék is mással hőtik le magokat, nem a Möller frissitőjével, nekik se nem kell hőtőszzer . . . A Möllereiban oz élet kiholt . . .

A kánikula gyenge, de ozért a pénz elolvadta az oreságok zsebébe — so war ich léb! Okinek nem inge, oz, ne vedje mogára.

Asztan nem mólaszthatok el az alkalom megbatránkozni mogamat azon, hogy a feredő szezonból még most se jönnek haza . . . Hodj lehet valakinek annyi ideig fördeni magát? Én nem mernék, mert még azt mondanák rá: hat hete fördik — jaj de piszkos lehet mogát! Hanem megfürdök minden hónapban egyszer — okár kell, akár nem . . . nem molaszthatok el z alkalmat . . .

Olvasam azt is az ojságba, hodj az idei kolera nadjon djenge, mág nem is valóságos kolera . . . Na, gondaltam magamba, ez éppen illik a mai raffinirt csaló világba . . . A kolera ijesztgeti a világot két hónapja és most kisól róla, hogy ú is svindler, mint a többi . . .

Hanem a kolera ellen is, én mandam, legjobb orvoság egy vedjes djömölcs . . . khisasszany hozza hát hamar, a míg meleg.

NYILATKOZAT.

Bánatos szívvel és kesergő kebellet tudatjuk mindazokkal a kiket illet, hogy felelős szerkesztőnk **Lovassy Andor** köz- és váltó humorista, a szellemes, kellemes, jellemes és szerelmes író — *eltűnt*. Állítólag Fiumében vadászik jelenleg tengeri medvékre, de e hir épen olyan bizonytalan, mint az *Orth* Jánosról kerengő hírek.

El vagyunk szontyolodva és ezennel adjuk személyleírását:

Termete: daliás; lábai ruganyosak; tekintete kedves; az orra rendes; szája becsukva jaj becsendes! Meglövi a rókát, de azért nem visel parókát, a tolla perczeg, s elegans mint egy herczeg, de azért sóhse henczeg.

Mult héten mi tűntünk el, s akkor ő köröztett bennünket. Mi nem vagyunk ily kegyetlenek, *mi nem köröztetjük*.

Fehér Dezső,
Sas Ede,

A «Bagoly» elszyontyolodott
szívü szerkesztő társai.

A szerkesztő postája.

Iréneus. Helyben. Hagyjuk azt a szegény Gulyást. Felakasztják őt, ha arra kerül a sor, viccz nélkül is. A másik jó. Alkalmilag felhasználjuk. — **S. L.** Helyben. K. J.-hez intézett jutalomjátéki versével nem szomoríthatjuk el azt a szép kis énekesnőt. Tanulja meg fiatal ember a helyes írást és csak azután legyen szerelmes. — **Kortés.** B.-Ujfalu. Téved tisztelt honfitárs. Szunyogh nem Papszászt, hanem a mandátumot csipte meg. A mi pedig azon ajánlatát illéti, hogy mit szól ehhez az öreg Csanády, hát mi ezennel megválasztjuk önt menyországi tudósítónak. Interwievolja meg ön az öregot; mi nem érünk rá. — **M. S.** Jászberény. Legjobb kívánatainkat. — **H-n.** Arad. A mit tudunk, az nem veszedelmes természetü. A dicshymnusokat hivatott poeta írta, adunk majd belőle kóstolót. — **Pollux.** Margitta. Szeménszedelt bölcsességek. Hiszen, ha mi ezeket kiadjuk, konkurrencziát csinálunk bölcs Salamonnak.

Felelős szerkesztő: **LOVASSY ANDOR.**

Társszerkesztő: **FEHÉR DEZSŐ.**

Kiadótulajdonos: **LANG JÓZSEF.**

SZENSZKY M.

férfi-szabó terme

Nagyváradon, Olaszi, Bémer-tér, Karaguj-ház, I. em.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy

Hunt & Winterbotham

londoni gyárosok legújabb divatú őszi és téli angolszövetek küldeménye, dús választékban, a napokban megérkezik.

A nyári saisonról visszamaradt szöveteket **gyári áron alól** bocsájtom a nagyérdemű közönség rendelkezésére. A szabásokat a legújabb divat szerint személyesen végzem, s műhelyemben saját felügyeletem alatt dolgoztatok. Mintákat úgy helyben, mint vidékre szívesen küldök.

A n. é. közönség becses pártfogását kéri

teljes tisztelettel

Szenszky M.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, miszerint

Nagyváradon, Kert-utca 81. szám alatt

dúsan berendezett

varrógép- és kerékpár-raktárt gépjavitóműhelylyel

egybekötve nyitottam.

E téren számos éven át Európa legnevezetesebb gyáraiban működve, a **gépjavitásokban** a legmeszebb terjedő tapasztalatokat szerevezve, a n. é. közönségnek bátorodom magamat tiszteletteljesen ajánlani, azon biztosítás mellett, hogy mint szakképzett műgépész, munkámmal a kellő bizalmat kiérdemelni igyekezni fogok.

Varrógépek és kerékpárok gyári árakban szerezhetők meg nálam, részletfizetésre is. Szíves pártfogásukat kérve, mély tisztelettel:

Szeydl Béla, mű-gépész (mechanikus)

Dupla márciusi Dreher-sör.

A nagyváradai korzón épült

palotaszzerű RIMANÓCZY-fürdő épületében nagy kényelemmel, **villanyvilágítással** és eleganciával berendezett

sör- és kávéházat

nyitottam.

Midőn ezt a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni bátorodom, egyúttal tisztelettel jelentem, hogy **kitűnő ételek és italok** pontos kiszolgálásáról gondoskodtam.

Helyiségeimben **38 különböző lap** olvasható, közöttük aradi, debreczeni, kolozsvári és szegedi hírlapok.

Minden törekvésem oda irányul, hogy az **intelligens** közönség teljes meglegedését kinyernem sikerüljön.

Azon reményben, hogy igyekezésem kellő méltánnyal fog találkozni, tisztelettel kérem a nagybecsű támogatást.

WALTER M. ANTAL.

Világos kőbányai Dreher-sör.

LÉGOLCSÓBB NAPILAP

az IVÁNYI ÖDÖN kitűnő szerkesztésében minden nap, még vasárnap után, hétfőn is megjelenő

„NAGYVÁRAD”

oly változatos tartalommal, hogy még a fővárosi lapokat is megelőzi.

Mutatványszámokat kívánatra egy hétig díjmentesen küld a kiadóhivatal.

A közkedvelt lap előfizetési ára:

Szétküldéssel

Egész évre	10	frt — kr.
Fél évre	5	frt — kr.
Negyed évre	2	frt 50 kr.
Egy óra	1	frt — kr.

Szétküldés nélkül

Egész évre	8	frt — kr.
Fél évre	4	frt — kr.
Negyedévre	2	frt — kr.
Egy óra	—	frt 80 kr.

Megrendelhető a lap kiadóhivatalában:

Nagyvárad, Olaszi, Uri-utca 702. sz.

LANG JÓZSEF nyomdája.